

Τιμητική Εκδήλωση

του Ιατρικού Συλλόγου Ημαθίας

για τον Σταύρο Πολυζωΐδη

με συμμετοχή του Ιατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης

Μέσα σε μια ιδιαίτερα συγκινητική ατμόσφαιρα στο Χώρο Τεχνών της Βέροιας πραγματοποιήθηκε η παρουσία του βιβλίου "Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗ ΒΕΡΟΙΑ" του Σταύρου Πολυζωΐδη που διοργάνωσε ο Ιατρικός Σύλλογος Ημαθίας σε συνεργασία με το Δήμο Βέροιας και το Φαρμακευτικό Σύλλογο Ημαθίας.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι εκπρόσωποι των Εκκλησιαστικών, Πολιτικών και Στρατιωτικών Αρχών καθώς και εκπρόσωποι πολλών φορέων της πόλης, πολλοί γιατροί από ολόκληρη την Ημαθία και τη Θεσσαλονίκη και πλήθος συμπολιτών που συνέρχοντο στο θαυμάσιο χώρο του θεάτρου για να τιμήσουν το γιατρό, Πανεπιστημιακό Δάσκαλο και εκλεκτό συμπολίτη Σταύρο Πολυζωΐδη.

Στην ειδικά διαμορφωμένη σκηνή του θεάτρου έλαβαν θέση ο πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Ημαθίας κ. Αναστάσιος Βασιιάδης, ο τιμώμενος Ιατρός και συγγραφέας του βιβλίου κ. Σταύρος Πολυζωΐδης, ο αντιπρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης αναπληρωτής αντιπρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης

αναπληρωτής καθηγητής Χειρουργικής ΑΠΘ κ. Επαμεινώνδας Φαχαντίδης, ο πρώην πρόεδρος του ΙΣΗ κ. Δημήτριος Κασαμπαλής και ο επίτιμος πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Βέροιας πρώην βουλευτής, πρώην Νομάρχης και συγγραφέας κ. Γεώργιος Χιονίδης.

Ο πρόεδρος του ΙΣΗ καλωσόρισε όλους τους παρευρισκόμενους, αναφέρθηκε επ' ολίγον στο ιστορικό της έκδοσης του βιβλίου και έπλεξε το εγκώμιο του τιμωμένου κ. Πολυζωΐδη.

Στη συνέχεια έγινε η παρουσίαση του βιβλίου.

Ο κ. Φαχαντίδης στην ομιλία του αναφέρθηκε στην Πανεπιστημιακή προσωπικότητα του Σταύρου Πολυζωΐδη, στην κοινωνική δράση του στη Θεσσαλονίκη και στο συγγραφικό του έργο.

Ο κ. Κασαμπαλής μετέφερε βιώματα από την άσκηση της Ιατρικής στη Βέροια τα μεταπολεμικά χρόνια και αναφέρθηκε στην προσφορά του Πανεπιστημιακού Δασκάλου Καθηγητή κ. Πολυζωΐδη.

Ο κ. Χιονίδης προχώρησε σε συστηματική παρουσίαση του βιβλίου εντοπίζοντας τεχνικές ατέλειες που όμως τελικά περνούν απαρατήρητες χάρις στην πληρότητα του βιβλίου και το εξαιρετικό συνολικά αποτέλεσμα της προσπάθειας.

Στο σημείο αυτό πραγματοποιήθηκε σύντομη τελετή ανακήρυξης του Σταύρου Πολυζωΐδη ως επίτιμου μέλους του ΙΣΗ.

Το πρώτο μέρος της εκδήλωσης έκλεισε με την ομιλία του Σταύρου Πολυζωΐδη ο οποίος με έκδηλο τόνο συγκίνησης στη φωνή του μετέφερε εμπειρίες ζωής, αποστάγματα σοφίας και πολύτιμες υποθήκες προς τους νέους γιατρούς και όλους τους συμπολίτες.

Στιγμιότυπο από την εκδήλωση, διακρίνονται οι κκ. Γ. Χιονίδης, Στ. Πολυζωΐδης, Αν. Βασιιάδης, Επ. Φαχαντίδης, Δημ. Κασάμπαλης.

Αναστάσιος Βασιιάδης
Πρόεδρος
Ιατρικού Συλλόγου Ημαθίας

Εισήγηση - Χαιρετισμός

Ε. Φαχαντίδης

Αν. Καθηγητής, Αντιπρόεδρος ΙΣΘ

Αγαπητοί συνάδελφοι
Κυρίες και Κύριοι

Εκπροσωπώντας τον Πρόεδρο του Ιατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, και από την θέση του αντιπρόεδρου, σας μεταφέρω τους θερμούς χαιρετισμούς και τα αισθήματα τιμής τόσο του προέδρου κ. Α. Νικολαΐδη καθώς και ολόκληρου του Διοικητικού Συμβουλίου.

Ο Ιατρικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης αισθάνεται εξαιρετική τιμή και ικανοποίηση που ένα μέλος του αναγνωρίζεται ευρύτερα για το έργο του και τιμάται ιδιαίτερα και από έναν άλλο αδελφό Σύλλογο.

Κυρίες και κύριοι ο Καθηγητής Σταύρος Πολυζωΐδης αποτελεί αστέρα πρώτου μεγέθους της Ιατρικής Οικογένειας, που η ακτινοβολία του περισσότερο από μισό αιώνα φωτίζει, καθοδηγεί και εμπνέει τους νεότερους στους Επιστημονικούς, κοινωνικούς και πατριωτικούς αγώνες.

Ο ομιλών υπήρξε μαθητής του σε μία εποχή διαφορετική από τη σημερινή, όπου ο καθηγητής Σταύρος Πολυζωΐδης αποτελούσε υπόδειγμα εργατικότητας, συνεργασίας και βοήθειας προς τους φοιτητές. Ήταν πάντα προσιτός και αγαπητός σε όλους, με την λεπτότητα και την ευγένεια που τον χαρακτηρίζουν, και εξακολουθεί να είναι ο ακούραστος αγωνιστής των ιδεών και της πρόοδου με την συστηματική εργασία. Δεν εγκαταλείπει τον αγώνα, γιατί πιστεύει ότι όπως το κερλί λιώνει για να φωτίσει έτσι και ο δάσκαλος αναλώνεται για να φωτίσει τους μαθητές του και την κοινωνία γενικότερα.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι το επιστημονικό, κοινωνικό και εθνικό έργο του καθηγητού Σταύρου Πολυζωΐδη είναι σπουδαίο και πολύτιμο, **η ειδική προσφορά του όμως, με τις ιστορικές εκδόσεις του, τόσο προς τον Ιατρικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης, όσο και της Βέροιας**, με την σημερινή επίσημη παρουσίαση του βιβλίου “Η ιατρική στη Βέροια”, είναι ανεκτίμητη και πρωτότυπη, γιατί είναι μία προσφορά προς την ιστορία, την επιμέρους ιστορία, της ιατρικής της περιοχής μας.

Στο σημείο αυτό κύριε Πρόεδρε θα ήθελα να επαναλάβω τονίζοντας αυτό που χαρακτηριστικά εσείς αναφέρατε στον πρόλογο του βιβλίου ότι “όποιος γνωρίζει και ερευνά την ιστορία του τό-

που του προσφέρει μεγαλύτερες και πολυτιμότερες υπηρεσίες στις επόμενες γενιές” και θα πρόσθετα αυτό που λακωνικά δηλώνει ο Ευρυπίδης “Όλβιος όστις Ιστορίας έσχε μάθησιν” Ευτυχισμένος είναι εκείνος που γνωρίζει την Ιστορία.

Θεωρώ επιβεβλημένο να αναφερθώ και σε μία άλλη παράμετρο της προσωπικότητας και της ζωής του τιμώμενου Καθηγητή, που συμπληρώνει και ολοκληρώνει την εικόνα του **υποδείγματος και του πρότυπου**. Είναι η υποδειγματική Οικογένεια την οποία δημιούργησε και την οποία με αριστοτεχνικό τρόπο καθοδήγησε και ενέπνευσε, ώστε ο ένας από τους δύο ιατρούς υιούς του, ύστερα από λαμπρή εκπαίδευση, να κατακτήσει σε νεαρή ηλικία το αξίωμα του τακτικού καθηγητού της Νευροχειρουργικής στο Πανεπιστήμιο.

Το καλύτερο όμως αντίδωρο όλων αυτών των προσπαθειών είναι η ευτυχία που προσφέρουν στον παππού πλέον, τα πολλά εγγόνια και μάλιστα εκείνα που ακολούθησαν τον δρόμο του παππού στην ιατρική.

Κυρίες και κύριοι η ευγνωμοσύνη είναι η μόνη αρετή που χρειάζεται λόγια, οι άλλες απαιτούν σιγή. Θα μου επιτρέψετε ως εκπρόσωπος των χιλιάδων ιατρών του Ιατρικού συλλόγου Θε να διατυπώσω ορισμένες σκέψεις προς τον ευπατρίδη ιατρό και δάσκαλο που τιμούμε απόψε.

Η έκφραση τιμής προς τους Διδασκάλους είναι πράξη ευγνωμοσύνης και στοιχεί πολιτισμού που χαρακτήριζε τους Έλληνες από αρχαιότατους χρόνους.

Ιδιαίτερα, είναι αρετή που πρέπει να κοσμεί τον ιατρό αφού πολύ χαρακτηριστικά αναφέρεται στις πρώτες σειρές του Ιπποκρατικού όρκου. “Ηγήσασθαι μεν τον διδάξαντα με την τέχνην ταύτην ισα γενέτησιν εμοίσι”.

Αλλά και η Αριστοτελική αντίληψη για τον δάσκαλο είναι παρόμοια και αποδίδεται με τα λόγια του Μ. Αλεξάνδρου δηλώνοντας ότι “Στους γονείς μου οφείλω το ζην και στους δασκάλους μου το ευ ζήν”.

Τι άλλο μπορεί να προσθέσει κανείς πάνω στις αναλλοίωτες από τον χρόνο αυτές έννοιες, εκτός από του να χαράξει από τώρα το όνομα του δασκάλου του με χρυσά γράμματα επάνω στο πάνθεον των μεγάλων ανδρών.